

I besta sólskinsveðri. Teir eta karamellur og sleikja sól

mil tann seinasta teinin til lands.

Sluppin Westward Ho var á Havnini um 11 tíðina hóskeveldið. Ein ahugaverður og minniligur túrur var at enda komin.

Nógv burturúr

Hvat hevur ein so fingið burtur úr slíkari ferð, spyr tú teg sjálfan, nú fast er undir fótum aftur!

Ikki hevur ein borið orð fyrri at vera sterkur á sjónum, men nú skuldi ein sjóferð við sluppini roynast. Hóast veðrið var gott á øllum túrinum, so fekk ein kortini eina føling av, hvussu tað er at sigla við slíkum fari.

At monnum hevur dámt túrin væl er givið, ti tað

fyrsta tosað varð um, ta lagt varð at landi, var, nær farið verður aftur nýggjan túr við sluppini.

Eg skal ikki dylja yvir, at sjálvur ætli eg at liggja framvið, men eg haldi eisini, at onnur, sum eru hugað fyrri slíkum túri skuldu hava møguleikan. Og tað havi eg skilt, at einki er til hindurs fyrri. Gevið bert sluppini eina hjálpanði hond, og tú ert við til at halda liv í henni.

Tað er annars so mangt tú bitur merki í umborð á slíkum túri og gerst fegin um. M. a. hetta at tú hevur at halda teg til tær tíðir, sum eru ásettir fyrri vakt, skaffing osfr. Hetta at tíðin líka sum stendur í stað. Tú hevur ongan skund og ert ikki bundin av tí nógv, sum er í

einum stórbyi sum Havnini. Tú gerst »duss« við skipið, tú ferðast við, og tú lærir so við og við at kenna øll tæy mongu nøvn og fyrbrigði, sum hoyra einum slíkum gomlum skipi til. Einum skipi, sum hevur fært mangan fiskifongin til lands.

Og so ikki at gloyma fólkin. Tey menniskju, sum tú skal vera saman við í fleiri dagar. Har tú ert noyddur at tosa við fólk, sum tú kanska ongantið fyrr hevur givið gætur. Fólk, sum tú kanska hevur møtt onkuntið men sum tú ikki gav tær fær um. Tað er just hetta, sum eg haldi hevur nógv at siga við slíkari ferð — at tú lærir at virða onnur menniskju — ti tú hevur havt stundir og verið noyddur at tosa við tæy.

Sluppin vitjar Kirkwall

4 livandi risastórar hummarahonir við heim

Á heimferðini til Føroya úr Skotlandi steðgaði sluppin Westward Ho í Kirkwall, høvuðsstaðnum á Orknoyggunum í eitt samdøgur.

Her fingur vit olju og proviant og vitto mannin annars høvi til at siggja hetta so sjáldsama vakra pláss.

Tær smalu og reinu goturnar eyðkendu Kirkwall. Neyvan nakrantið munnu feroingar hava vitjað so reinan bý sum henda.

Just komnir úr Aberdeen við teimum mongu bilunum og tí nógvum larminum frá oljubátum og øðrum, sum hevur tilknyti til tann skjóttvaksandi oljuindnaðin var tað ein lætti og ein friður at merkja at leggja at í Kirkwall og fara í land har.

Bílanir koyrdu við litlari ferð og fólk toktust ikki at hava sovørðnan skund á sær. Tey vóru blið og fyrkomandi, og har tú motti einum »orkadian«, soleiðis nevna orknoyggiabugvar seg, so heilsaði hann vinarliga, sum um vit ikki vóru heilt fremmandir yvirfyri hvørjum

Knút Nolsøe við eini av hummarahonunum

vakran bygning á oyggjum við so faum ibúgvum.

Scapa Flow er tann vikin nærhendis Kirkwall, har tyskarar søktu eitt av stóru krigsskipunum hjá Bretum undir krignum, Royal Oak.

Eisini er Scapa Flow kent frá fyrra heimsbardaga, tá ein stóru tusskur floti søkti seg sjálfan, aftaná at tyskarar høvdu tapt kriggið.

Seinnapartin týsdagin varð gjørt klárt at fara úr Kirkwall. Umframt proviant og olju høvdu vit nú eisini fingið fyra fremmandar gestir umborð. Tað vóru fyra stórar hummarahonir, sum Knút Nolsøe hevði keypt har á plássinum. Hummararnir løgu á heimtúrinum í einum heimagjörðum kari umborð, og í dag, eru teir settur út í kør við Air, har ætlanin er at vita, um hetta slaggið møgulega kann alast í Føroyum. Hetta slaggið av hummara er annað enn tað vit hava í Føroyum. Hummarin er bláur á liti og verður rættligi nógv stórri enn okkara jomfrú hummarar.

Myndirnar eru frá vitjanini í Kirkwall

Westward Ho til Grimsby á 100 ára degnum í 1984

Um tvey ár eru 100 ár liðin, síðani sluppin Westward Ho varð bygd í Grimsby. Í hesum sambandi er ætlanin at gera eina ferð til Grimsby á sumri í 1984.

Tað er annars stórvirgavangur at leiga sluppina nú um summarið, sigur Debes Christiansen

Debes Christiansen skipari

skipari. Skúlar, feløg, arbeiðsplass o.o. eru altráð at leiga sluppina fyrri at fara ein túr at royna hetta skip á sjónum, fyrri at fiska við snóri osfr.

Peningurin, sum kemur inn fyrri slíkar túrar, verður so nýttur til at viðlíkahalda skipið. Tað skal nógv gerast við eitt slíkt gamalt skip og hetta krevur bæði pening og arbeiðsorku.

Higartil hevur alt hetta arbeiði verið gjørt ókeypis av áhugaðum, og harumframt lata fólk og stovnar pening til arbeiði. Herfyri settu menn seg í samband við stovnar, feløg og einstaklingar um at lata eitt fast gjald til sluppina í fyra ár.

Væl varð tikið imóti hesum uppskoti og fer at ganga eftir ætlan verða 300.000 kr. savnaðar á henda hátt um fyra ár. Ætlanin er, at sluppin skal »liva« av rentunum, sum fara til viðlíkahald o.l.

Tað eru annars nøkur ár síðani, at farið var undir at rigga sluppina Westward Hol til við tí endamáli at varðveita hetta gamla

skipið sum eitt minni um eina farna tíð.

Í 1967 varð sluppin Westward Ho keypt frá gomlu eigarunum. Rættligi stórt umvælingararbeiði er gjørt síðani.

Nakað er eisini broytt umborð, eitt nú er salong gjørd har last varð fyrr, kabyssan er gjørd munandi stórri osfr. Eisini er motorur settur í hana. Í dag er tað Sluppgrunnurin, sum hevur Westward Ho undir varðveitslu. Síðani sluppin fór aftur at sigla hevur hon vitjað í Danmark, Islandi, Skotlandi, Hetlandi og Orknoyggunum.

»Westward Ho« varð bygd av Leaver & Co. í Grimsby í 1884 og hon er skrásett til 92.52 tons. Hon varð seld til Føroya í 1895. Høvuðsbrúkt til fiskiskap í Føroyum og Islandi, og undir krignum flutti hon fisk til krigsherjaða Bretland. Eftir kriggið var hon nýtt til linufiskiskap um várið og til sildaveiðu um veturin. Í 1961 gjørdist motorurin í olagi, og eigararnir lögdu skipið.

